

KUNSTHÅNDVÆRK- OG DESIGNUDVALGET

LOUISE HINDSGAVL (F. 1973)

Nej, det er ikke nips, og nej, det er ikke yndigt. Til trods for at Louise Hindsgavls foretrukne materiale er porcelæn, og at bearbejdningen er figurativ. Men hvor porcelænsfigurer igennem tiderne typisk har fundet deres samlersobjektsværdi ved at repræsentere det lyse og uskyldige i livet, beskæftiger Hindsgavls arbejder sig oftest med helt anderledes hudløse sider af mennesket. Delikat bearbejdet, håndværksmæssigt fejlfrit, men narrativt voldsomt. Vi er langt fra de små, perfekte og udødelige kongelige porcelænsbørn Jens og Else. Louise Hindsgavl censurerer ikke sig selv. Hendes menneskedyr og dyriske mennesker holder sig ikke tilbage for at slå ihjel, voldtage, lemlæste, smadre, hvad det nu må være. Hvis det skal ud, så kommer det ud. Ødelæggelsen koncentrerer sig som regel på opsatser, som i stigende grad også i sig selv demonstrerer kollaps af det behagelige. Trods dette illustrerede helvede, er Louise Hindsgavls værker smukke. Porcelænets skrøbelighed og glans, koblet med den altid tilstedeværende humor, muliggør en rejse udi det fuldstændig groteske uden nogen sinde at blive uudholdeligt. Louise Hindsgavl er inde i en vækstspurtende periode. Lige netop i disse år vokser hun og hendes arbejder i helt nye retninger. Der eksperimenteres med skala, farver og materialer. Porcelænet er indtil videre altid tilstede, men har ikke længere altid hovedrollen. Må dette treårige arbejdsstipendium give formgiversken og hendes arbejder frirummet til at udfolde sig aldeles uhæmmet.